

Warszawa, 2 marca 2022 r.

Pan
Jacek Ozdoba
Sekretarz Stanu

Pani
Marzena Berezowska
Dyrektor Departamentu
Gospodarki Odpadami

Pani
Anna Kozińska-Żywar
Dyrektor Departamentu Prawnego

Ministerstwo Klimatu i Środowiska
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa

Dotyczy: projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy o odpadach (nr UC 98)

Szanowny Panie Ministrze, Szanowne Panie Dyrektor,

W imieniu **Polskiej Federacji Producentów Żywności Związku Pracodawców, Krajowej Izby Gospodarczej Przemysł Rozlewniczy oraz Związku Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie**, jako organizacji reprezentujących producentów stanowiących łącznie znaczącą większość rynku wód i napojów w Polsce (zarówno dużych jak i z sektora MŚP) dziękujemy za możliwość udziału w konsultacjach publicznych dotyczących tak ważnego dla gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi projektu, jakim jest przedłożony przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska projekt ustawy tworzący w Polsce podstawy systemu kaucyjnego.

Regulacje w tym obszarze były od dawna postulowane przez producentów wód i napojów. Unijne akty prawne: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE, L 155/1, 12.06.2019) (dalej zwana również SUP) oraz Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów określająca minimalne wymagania dotyczące systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta (Dz. Urz. UE, L 150/109, 14.6.2018) (dalej zwana również ROP) nakładają na producentów dużo wyższe, niż dotychczas poziomy zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych. Od roku 2025 wprowadzony zostanie również obowiązkowy 25% udział surowców pochodzących z recyklingu w produkcji nowych butelek PET, a od 2030 r. udział ten ma wynieść minimum 30% we wszystkich opakowaniach napojów z tworzyw sztucznych. Oznacza to, że kwestia stworzenia efektywnych systemów zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych jest kluczowa zarówno pod względem środowiskowym, jak również gospodarczym. Efektywność środowiskowa i ekonomiczna systemu kaucyjnego będzie miała wpływ na konkurencyjność polskiej gospodarki w ciągu najbliższych lat, a jego utworzenie należy traktować jako inwestycję w rozwój gospodarczy Polski. Będzie również jednym z istotnych czynników wpływających na ceny wód i napojów.

Stoimy na stanowisku, że efektywny system kaucyjny jest także niezwykle ważny w zakresie prośrodowiskowych zachowań polskich konsumentów. Promuje odpowiednie postawy w zakresie segregacji u źródła i wykształca postrzeganie odpadu opakowaniowego oraz samego opakowania jako przedmiotu wartościowego, która to wartość nadana jest przez podlegającą zwrotowi kwotę kaucji. Służy on więc także ochronie środowiska, gdyż odpady opakowaniowe oraz opakowania objęte tego rodzaju systemami nie zanieczyszczają terenów publicznych, a są w ogromnej większości zwracane w celu recyklingu lub ponownego użycia opakowania.

Warunkiem niezbędnym, aby polski system kaucyjny spełnił swoją rolę i pokładane w nim nadzieje wszystkich zainteresowanych uczestników rynku, od wprowadzających produkty w opakowaniach poczynając, na polskich konsumentach kończąc, musi on być przede wszystkim powszechny dla wprowadzających oraz możliwość zwrotu opakowań i odbioru kaucji, efektywny środowiskowo, racjonalny ekonomicznie, dobrze zorganizowany oraz łatwy do użycia dla konsumentów. Bez spełnienia tych warunków nie będzie możliwe osiągnięcie wymaganych poziomów zbiórki odpadów opakowaniowych oraz poziomu recyklingu zapewniającego odpowiednią wysoką podaż surowców wtórnych, w tym recyklatu PET. Skuteczność systemu będzie również miała znaczący wpływ na wysokość unijnego podatku liczonego od ilości niezrecyklowanego plastiku.

Zwracamy również uwagę na szczególne uwarunkowania, które występują w gospodarce opakowaniami wielokrotnego użytku, których najbardziej popularnym przykładem są butelki zwrotne po piwie.

Systemy kaucyjne dla opakowań wielorazowych są prowadzone i utrzymywane bezpośrednio przez zainteresowanych wprowadzających. Opakowanie zwrotne porusza się na rynku w możliwie najprostszy sposób, tj. wprowadzający – hurtownik – detalista – klient. Tą samą drogą opakowanie lub kaucja za niezwrócone opakowanie wraca do wprowadzającego. Kaucja za opakowania wielokrotnego użytku jest rodzajem gwarancji, że kupujący zwróci opakowanie. Kaucja jest niezbędna dla wprowadzających do utrzymywania systemu i służy m.in. do odtwarzania populacji butelek zwrotnych stanowiących własność wprowadzającego. Wprowadzający pozbawieni tego strumienia środków wycofują się ze stosowania opakowań wielokrotnego użytku.

Przedstawiony projekt ustawy ustanawiający system kaucyjny próbuje w jednym systemie połączyć odpady po opakowaniach jednorazowych ze szklaną butelką zwrotną wielokrotnego użytku. Uważamy, że w ustawie powinno zostać to wyraźnie rozróżnione. Szklana butelka zwrotna nie jest odpadem ponieważ jest używana wielokrotnie, w całym cyklu życia i z tego powodu stanowi pełnowartościowe opakowanie będące własnością wprowadzającego. Dla odpadów jednorazowych konieczne jest stworzenie nowego systemu, dzięki któremu wzrosną poziomy selektywnej zbiórki i recyklingu. Z kolei dla szklanych butelek zwrotnych potrzebne jest jedynie zmodyfikowanie istniejących przepisów tak, aby spopularyzować tego rodzaju opakowania wśród wprowadzających, handlu oraz konsumentów.

Włączenie butelek zwrotnych do systemu kaucyjnego dla opakowań jednorazowych jest niepotrzebne także dlatego, że:

- a) już teraz wprowadzający opakowania zwrotne mogą samodzielnie spełniać wymogi dot. raportowania przewidziane w projekcie ustawy w oparciu o Bazę Danych o Odpadach;
- b) wprowadzający mają obecnie podpisane umowy z hurtownikami w zakresie obrotu opakowaniami zwrotnymi, a hurtownicy z placówkami handlowymi - nie ma zatem potrzeby aby w ten system włączać kolejnego pośrednika i spowalniać obrót opakowaniami oraz przepływami finansowymi a także tworzyć szereg wymogów biurokratycznych, bardzo uciążliwych zwłaszcza dla małych sklepów.

Biorąc powyższe pod uwagę, jako reprezentanci większości przedsiębiorstw z branży wód i napojów przedkładamy w załączeniu szczegółowe propozycje zmian do projektu ustawy wraz ze stosownym uzasadnieniem oraz analizę prawną rzezonego projektu ustawy. Nasze propozycje dotyczą między innymi tak fundamentalnych z punktu widzenia producentów wód i napojów postulatów jak:

1. Jednolitość i powszechność systemu – stoimy na stanowisku, że między innymi:

- a) zgodnie ze sprawdzonymi rozwiązaniami stosowanymi w zasadniczej większości krajów, powinien być wyłącznie jeden podmiot reprezentujący, utworzony przez podmioty wprowadzające lub ich organizacje. Podmiot powinien reprezentować wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy łącznie wprowadzają na terytorium kraju nie mniej niż 50% masy opakowań objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, co gwarantuje przejście pełnej i faktycznej odpowiedzialności wprowadzających za swoje odpady opakowaniowe;

- b) podmiot reprezentujący powinien prowadzić działalność gospodarczą wyłącznie w formie spółki akcyjnej non-profit, gdyż taka formuła prawna gwarantuje faktyczną odpowiedzialność operatora zarówno wobec Skarbu Państwa, podmiotów wprowadzających jak i jednostek handlu detalicznego;
- c) wymóg, aby podmiot reprezentujący wykonywał wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów jest nieadekwatny do funkcji tego podmiotu jako prowadzącego system kaucyjny. Warunek prowadzenia działalności recyklingowej przez operatora nie powinien być warunkiem obligatoryjnym;
- d) wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku powinni mieć ustawowy obowiązek przystąpienia do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku;
- e) jednolity poziom kaucji - minimalna wysokość kaucji powinna być określona w ustawie, a jej wysokość określana w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw klimatu.

2. Zagwarantowanie własności zebranych odpadów opakowaniowych – podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny powinien być posiadaczem odpadów zbieranych, transportowanych, przygotowywanych do recyklingu i przekazywanych do recyklingu, w rozumieniu przepisów ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 ze zm.). System kaucyjny powinien być finansowany przez przychody z nieodebranych opłat kaucyjnych, przychody z opłat producenckich oraz przychody ze sprzedaży przekazanych do recyklingu odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym. Środki finansowe powinny być wykorzystywane przez podmiot reprezentujący wyłącznie na dofinansowanie i rozwój systemu kaucyjnego. W systemie kaucyjnym powinien obowiązywać zakaz subsydiowania skrośnego, a więc pokrywania kosztów zbiórki odpadów opakowaniowych z jednego rodzaju materiałów przychodami pochodzącymi ze zbiórki i sprzedaży do recyklingu odpadów opakowaniowych z innego rodzaju materiałów.

3. Uwzględnienie zasady kompensacji - dla opakowań ujętych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej przewidzianej dla zbiórki pojemnikowej w systemie komunalnym w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów.

4. Zagwarantowanie wprowadzającym dostępu do surowców wtórnych - w celu zamknięcia obiegu oraz wypełnienia obowiązków wynikających z Dyrektywy SUP, wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, który zawarł umowę z podmiotem reprezentującym, powinien mieć fizyczny dostęp do surowca wtórnego pochodzącego z odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym. Przydział masy materiału pochodzącego z przetwarzania odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku powinien następować zgodnie z zasadą proporcjonalności, czyli powinien uwzględniać masę opakowań wprowadzonych przez danego wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku i zebranych na jego rzecz przez podmiot reprezentujący.

5. Włącznie w zakres systemu puszki metalowej po napojach – analiza struktury sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego użytku na polskim rynku wskazuje, że największe kategorie produktowe to: piwo 30%, woda 29%, napoje gazowane 16%. Dominującymi typami opakowań w tych kategoriach są PET (51%) i puszka metalowa (32%). System kaucyjny powinien objąć puszki metalowe po napojach, gdyż jest to najefektywniejszy sposób na zapewnienie obiegu zamkniętego tego materiału. Prawie wszystkie funkcjonujące systemy depozytowe w Europie obejmują puszkę. Obecnie funkcjonujący system zbiórki puszek w Polsce nie ma charakteru systemowego i jest oparty wyłącznie na wysokości ceny aluminium. Zatem nie można wykluczyć, że w sytuacji zmniejszenia cen aluminium popyt na puszki spadnie, a co za tym idzie spadnie również poziom recyklingu tego surowca, bez jej włączenia w system nie ma możliwości osiągnięcia celu 90% recyklingu aluminium, który może pojawić się w perspektywie najbliższych lat.

6. Wyłącznie z zakresu systemu kaucyjnego opakowań po napojach mlecznych – możliwość poważnego naruszenia standardów sanitarnych i ryzyko mikrobiologiczne dla personelu i klientów sklepów to najważniejsze skutki związane ze zwrotem na terenie sklepu i koniecznością przechowywania opakowań po produktach mlecznych uznanych w świetle projektu ustawy za napoje (brak takiego przykładu w innych krajach, które wdrożyły systemy kaucyjne). W świetle obecnej organizacji pracy sklepów, szczególnie polskiego tradycyjnego handlu, zbiórka tego typu opakowań może być nie tylko zagrożeniem dla zdrowia konsumentów, ale również elementem odstraszającym klientów.

7. Rozdzielenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowe od systemów opakowań zwrotnych - powinna istnieć możliwość:

- a) samodzielnego prowadzenia systemów opakowań zwrotnych przez wprowadzających bez konieczności odprowadzania opłaty produktowej (w oparciu o obecne wydajne rozwiązania organizacyjne) przy zachowaniu wszystkich wymogów związanych z raportowaniem do BDO lub
- b) dobrowolnego utworzenia przez wprowadzających szklane butelki zwrotne przedstawiciela i przystąpienia do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.

8. Brak podatku VAT na kaucję - ustawa powinna również zmieniać ustawę o podatku od towarów i usług zmieniając sposób rozliczenia VAT od kaucji, uwzględniając opakowania wielokrotnego użytku jak i opakowania jednorazowe. Kaucja nie jest towarem ani usługą, podatek powinien być neutralny.

Szanowny Panie Ministrze, Szanowne Panie Dyrektor,

Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców, Krajowa Izba Gospodarcza Przemysł Rozlewniczy, Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie, jako organizacje reprezentujące producentów wód i napojów stanowiących łącznie znaczącą większość rynku wód i napojów w Polsce wnosimy o uwzględnienie wyszczególnionych powyżej postulatów oraz załączonych do niniejszego pisma szczegółowych uwag do projektu ustawy. Jednocześnie deklarujemy pełną gotowość do współpracy z Ministerstwem Klimatu i Środowiska mającej na celu powstanie efektywnego środowiskowo, racjonalnego ekonomicznie i przyjaznego dla konsumentów systemu kaucyjnego w Polsce.

Z wyrazami szacunku,

w imieniu organizacji:

Andrzej Gantner
Wiceprezes Zarządu/Dyrektor Generalny
Polska Federacja Producentów Żywności Związek
Pracodawców

Dariusz Lizak
Wiceprezes Zarządu KIG PR
Krajowa Izba Gospodarcza-Przemysł Rozlewniczy

Bartłomiej Morzycki
Dyrektor Generalny
Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego –
Browary Polskie

**Poprawki do projektu ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi
oraz ustawy o odpadach
zgłoszone przez:
Polską Federację Producentów Żywności Związek Pracodawców, Krajową Izbę Gospodarczą Przemysł
Rozlewniczy oraz Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie,
02.03.2022**

Regulacja w projekcie	Uwaga	Postulowana zmiana
Ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi		
Tytuł ustawy	W związku z propozycją zmiany ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2021 poz. 658 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2021, poz. 888 wskazana jest zmiana tytułu projektu.	Ustawa z dnia o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz innych ustaw
Art. 8 pkt 7a – definicja napoju	Definicja napoju nie powinna zawierać mleka i jogurtu oraz innych produktów mlecznych z uwagi na możliwość poważnego naruszenia standardów sanitarnych i ryzyko mikrobiologiczne dla personelu i klientów sklepów. W świetle obecnej organizacji pracy sklepów, szczególnie tradycyjnych, zbiórka tego typu opakowań może być nie tylko zagrożeniem dla zdrowia konsumentów, ale również elementem odstrasającym klientów. Ponadto zaproponowana w projekcie definicja jest odmienna od definicji napoju określonej w Wytycznych Komisji Europejskiej dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych z dnia 7 czerwca 2021 r. W związku z tym proponujemy definicję zawierającą enumeratywne wyliczenie napojów, w celu określenia zakresu produktowego opakowań podlegających systemowi kaucyjnemu.	„7a) napoju – rozumie się przez to napoje gazowane i niegazowane, wodę gazowaną i niegazowaną, wodę smakową, nektary, soki, napoje oparte na sokach, piwo, mieszanki piwa, cydr, napoje energetyczne, napoje sportowe, kawę lub herbatę mrożoną;”

Art. 8 pkt 13 a) – definicja kaucji	Konieczność dookreślenia, iż kaucję dolicza się do ceny brutto jednostkowego opakowania napoju.	„13a) kaucji – rozumie się przez to określoną kwotę pieniężną doliczaną do ceny brutto jednostkowego opakowania napoju pobieraną w momencie sprzedaży napoju w opakowaniu wielokrotnego albo jednorazowego użytku od nabywającego ten napój i zwracaną w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym na opakowania jednokrotnego użytku;”
Art. 8 pkt 13) – definicja systemu kaucyjnego	Zrezygnowanie z pojęcia konsumenta jako osoby oddającej opakowanie. Przymiot konsumenta nie ma w tym wypadku znaczenia, ponieważ opakowanie może być również oddawane np. przez osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą.	„13b)systemie kaucyjnym – rozumie się przez to system, w którym przy sprzedaży napojów w opakowaniach jednorazowego albo wielokrotnego użytku pobierana jest kaucja, która jest zwracana odpowiednio oddającemu odpad opakowaniowy albo opakowanie w momencie jego zwrotu;”;
Art. 34 ust. 1a – opłata produktowa	Opłata produktowa jest karą za nieosiągnięcie poziomów recyklingu, a nie sankcją za niedopełnienie obowiązku formalnego. Konieczna jest likwidacja opłaty produktowej na rzecz wprowadzenia ustawowego obowiązku zawarcia umowy z podmiotem reprezentującym prowadzącym system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku.	Usunięcie postanowienia
Art. 34 ust. 1a (1a po usunięciu art. 1a w brzmieniu zaproponowanym w projekcie) – opłata produktowa	Konieczne jest wskazanie, iż opłatę produktową powinien zapłacić podmiot reprezentujący.	„1a. W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku do wniesienia opłaty produktowej jest obowiązany podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku.”
Art. 34 ust. 1b - opłata produktowa	Konieczne jest wprowadzenie przepisu określającego jaki podmiot wnosi opłatę produktową w przypadku systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.	„1b. W przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnego zbierania, o których mowa w art. 40g ust. 2, przez wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku do wniesienia opłaty produktowej jest obowiązany wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku samodzielnie prowadzący system

		kaucyjny na tego rodzaju opakowania albo przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a.”
Art. 34 ust. 1 c – opłata opakowaniowa (wyłączenie)	Dla opakowań ujętych w systemie kaucyjnym konieczne jest jednoznaczne ustanowienie zwolnienia z opłaty opakowaniowej w celu uniknięcia podwójnego obciążenia tego samego opakowania z dwóch różnych tytułów.	„1c. „Masa opakowań i odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym nie podlega opłacie opakowaniowej, o której mowa w art. 18a ust.1.”
Art. 35 ust. 1 lit. b) – wysokość opłaty produktowej	<p>Wysokość opłaty produktowej z tytułu niezrealizowania obowiązku jest rażąco rozbieżna w stosunku do wprowadzającego realizującego obowiązek poprzez organizację odzysku opakowań a wprowadzającego realizującego obowiązek poprzez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny. Z tego powodu wysokość opłaty dla opakowań z tworzyw sztucznych powinna zostać zrównana z wysokością opłaty dla podmiotu realizującego obowiązek za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań.</p> <p>Ponadto należałoby rozróżnić pomiędzy opłatą produktową w przypadku niezrealizowania obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań wielorazowego użytku oraz opakowań jednokrotnego użytku. W związku z tym opłata za szklane opakowania wielokrotnego użytku powinna być odpowiednio obniżona względem opakowań wykonanych z tworzyw sztucznych ponieważ na 1 kg masy opakowań, które nie zostaną zebrane selektywnie przypada około 5 razy mniej sztuk opakowań wykonanych ze szkła, w związku z czym koszt ich zagospodarowania poza systemem kaucyjnym jest odpowiednio niższy. Projekt ustawy nie przewiduje innych opakowań wielokrotnego użytku poza wykonanymi ze szkła.</p>	<p>„1. Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi:</p> <p>a) 4,50 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 oraz obowiązku określonego w art. 40g ust. 2 w odniesieniu do opakowań jednorazowego użytku,</p> <p>b) 0,75 zł za kg w przypadku obowiązku określonego w art. 40g ust. 2 w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku.”</p>
Art. 40g ust. 1 – warunki dla podmiotu reprezentującego	Zaproponowane brzmienie artykułu 40g ust. 1 wynika z postulowanej konstrukcji przepisów, które powinny rozdzielać system kaucyjny dla opakowań jednorazowych od systemów dla opakowań wielorazowego użytku.	„1. System kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku prowadzi podmiot reprezentujący, który jest obowiązany spełniać łącznie następujące warunki:

	<p>Warunki formalne tworzenia podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku muszą uwzględniać specyfikę zadań wykonywanych przez ten podmiot.</p> <p>Podmiot reprezentujący powinien prowadzić działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej, tak jak jest to w przypadku organizacji odzysku opakowań.</p> <p>Powinien on być utworzony przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy tym samym przejęliby pełną oraz faktyczną odpowiedzialność za swoje odpady opakowaniowe. Wymóg, aby podmiot reprezentujący wykonywał wyłącznie działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi, w tym recyklingiem oraz przetwarzaniem końcowym tych odpadów jest nieadekwatny do funkcji tego podmiotu jako prowadzącego system kaucyjny.</p> <p>Podmiot reprezentujący powinien funkcjonować w formule non-for-profit tzn. powinien prowadzić działalność gospodarczą przeznaczając zysk wyłącznie na cele działalności statutowej, bez prawa wypłaty akcjonariuszom dywidendy.</p> <p>Podmiot reprezentujący powinien reprezentować wprowadzających napoje w opakowaniach, którzy posiadają określony udział w rynku, aby przejęcie pełnej i faktycznej odpowiedzialności wprowadzających za swoje odpady, mogło być wykonywane w sposób efektywny.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej utworzonej przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, mającej siedzibę na terytorium kraju. Akcje podmiotu reprezentującego mogą być również obejmowane przez prowadzących jednostki handlu detalicznego, a także przez związki pracodawców i izby gospodarcze reprezentujące wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku lub przez związki pracodawców i izby gospodarcze reprezentujące przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego; 2) wykonywać działalność gospodarczą związaną z gospodarowaniem odpadami opakowaniowymi; 3) posiadać zezwolenie, o którym mowa w art. 40h ust. 1; 4) prowadzić działalność gospodarczą przeznaczając zysk wyłącznie na cele działalności statutowej, bez prawa wypłaty akcjonariuszom dywidendy; 5) reprezentować wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy łącznie wprowadzają na terytorium kraju nie mniej niż 50% masy opakowań objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku.”
<p>Art. 40g ust. 3a – bilans rozrachunków z tytułu kaucji</p>	<p>Wprowadzenie wymogu raportowania w zakresie kaucji jest narzędziem pozwalającym na właściwy nadzór nad faktycznym obrotem opakowaniami wielokrotnego użytku i zapewniającym, że opakowania są rzeczywiście opakowaniami wielokrotnego użytku. Zaproponowany pierwotnie w projekcie system rotacji kaucji jest niewystarczający.</p>	<p>Dodanie ust. 3a w brzmieniu: „Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany do prowadzenia bilansu rozrachunków z tytułu kaucji”.</p>

Art. 40g ust. 4 – obowiązek przystąpienia do system kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku	Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku powinni mieć ustawowy obowiązek przystąpienia do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.	„4. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku jest obowiązany przystąpić do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.”
Art. 40g ust. 4a – obowiązek wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku	Wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku powinni mieć swobodę w samodzielnym tworzeniu i utrzymywaniu systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku z zachowaną opcją utworzenia podmiotu, który byłby ich przedstawicielem tworzącym na ich rzecz system kaucyjny. Takie postanowienie pozwala rozgraniczyć system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku od funkcjonujących już na rynku systemów dla opakowań wielokrotnego użytku, które – jak pokazuje praktyka rynkowa oraz efektywność działających systemów – mogą funkcjonować samodzielnie bez potrzeby ustanawiania podmiotu reprezentującego a ustanowienie przedstawiciela organizującego taki system dla grupy podmiotów miałyby charakter dobrowolny.	Dodanie ust. 4a w brzmieniu: „W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany utworzyć i utrzymywać system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku samodzielnie albo ustanowić przedstawiciela dla grupy tych wprowadzających i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku”.
Art. 40g ust. 5 – przystąpienie do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku	Konieczne jest wprowadzenie ustawowego obowiązku zawarcia umowy wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku z podmiotem reprezentującym prowadzącym system kaucyjny.	„5. Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, o którym mowa w poz. 1 i 3 załącznika nr 1a, jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z podmiotem reprezentującym dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego dla tych opakowań.”
Art. 40g ust. 5a - przystąpienie do systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku	W przypadku gdy wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku zdecyduje się ustanowienie przedstawiciela dla grupy wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku, powinien zawrzeć z tym przedstawicielem umowę.	„5a. Warunkiem przystąpienia wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku do systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku utworzonego przez przedstawiciela, o którym mowa w ust. 4a, jest zawarcie umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności, z tym przedstawicielem dotyczącej przystąpienia do systemu kaucyjnego dla tych opakowań.”

Art. 40g ust. 8 i ust. 8a – obowiązek przekazywania danych	Rozdzielenie obowiązków informacyjnych w odniesieniu do systemów kaucyjnych na opakowania jednorazowego użytku i wielokrotnego użytku oraz wskazanie odpowiednich podmiotów, którym przekazuje się te informacje.	<p>„8. Wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku jest obowiązany przekazać podmiotowi reprezentującemu dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w opakowaniach jednorazowego użytku.</p> <p>8a. Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku jest obowiązany przekazać przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4a, dane niezbędne do realizacji obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w opakowaniach wielokrotnego użytku.”</p>
Art. 40g ust. 9 – opłata produktowa	Konieczność określenia podmiotów, w odniesieniu do których wprowadzający opakowania nie przekazał informacji z rozróżnieniem na system kaucyjny na opakowania jednorazowego i wielokrotnego użytku.	<p>„9. W przypadku nieprzekazania podmiotowi reprezentującemu albo przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4a, danych, o których mowa w ust. 8 i w ust. 8a, wprowadzający napoje w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do napojów w opakowaniach, o których nie poinformował podmiotu reprezentującego albo przedstawiciela, o którym mowa w ust. 4a, a które wprowadził do obrotu w danym roku.”</p>
Art. 40g ust. 10 pkt 2 – podstawowe zasady systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku	Zmiana ust. 10 pkt 2 poprzez nieuwzględnianie w systemie jednostek handlu hurtowego jako punktów odbierających odpady opakowaniowe objęte systemem.	<p>Art. 10 g ust. 10 pkt 2</p> <p>„2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów, wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, jednostek handlu detalicznego oraz innych punktów odbierających odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym na opakowania</p>

		jednorazowego użytku, bez względu na ich powierzchnię;”
Art. 40g ust. 10a - podstawowe zasady systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku	Określenie podstawowych zasad funkcjonowania systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku.	Dodanie ust. 10a, określającego zasady funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku w następującym brzmieniu: „10a. System kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku: 1) obejmuje terytorium kraju, na którym oferowane są napoje objęte danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku; 2) zapewnia powszechny i równy dostęp dla konsumentów oraz jednostek handlu detalicznego posiadających w ofercie handlowej napoje w opakowaniach objętych danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku bez względu na ich powierzchnię; 3) nie wymaga okazania dowodu zakupu napoju w opakowaniu w celu zwrotu pobranej przy zakupie kaucji.”
Art. 40g ust. 11 – termin na utworzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku	Wprowadzenie postanowienia, zgodnie z którym termin 24 miesięczny na utworzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku rozpoczyna bieg od dnia uzyskania zezwolenia przez podmiot reprezentujący na prowadzenie systemu kaucyjnego.	„11. Podmiot reprezentujący ustanowiony przez wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku tworzy system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku w terminie 24 miesięcy od dnia uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 40h ust.1.”
Art. 40h ust. 1 – zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku	Tworzone dobrowolnie przez wprowadzających i działające już systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny wymagać zezwolenia wydawanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu. Uregulowanie kwestii powzięcia przez ministra informacji o funkcjonowaniu tych systemów zostało zaproponowane w art. 40h ust. 7.	„1. Prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku wymaga uzyskania zezwolenia wydawanego w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw klimatu, zwanego dalej „zezwoleńiem na prowadzenie systemu kaucyjnego”.
Art. 40h ust. 2 pkt 3) oraz ust. 4 pkt 1 – wysokość kaucji	Minimalna wysokość kaucji powinna być określona w ustawie, a jej wysokość określana w rozporządzeniu	Usunięcie obu postanowień

	ministra właściwego do spraw klimatu. Uregulowanie tych kwestii zostało zaproponowane w art. 40 ja ust. 1 i 2.	
Art. 40h ust. 2 pkt 4 – zakres informacji we wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku	Konieczność doprecyzowania, iż przedstawione we wniosku informacje powinny potwierdzać spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz ust. 10.	Art. 40h ust. 2 pkt 4 „4 „informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz ust. 10;”
Art. 40h ust. 2 pkt 5) lit. b) oraz ust. 4 pkt 3 - zakres informacji we wniosku oraz w zezwoleniu na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku	Konieczność doprecyzowania, iż we wniosku oraz w zezwoleniu powinien być przedstawiony szczegółowy opis zasad odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego, a nie z jednostek handlowych.	„ust. 2 pkt 5) b) zasad odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i innych punktów objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku oraz przekazywaniu odpadów opakowaniowych do przetworzenia” „ust. 4 pkt 3) zasady odbioru odpadów opakowaniowych z jednostek handlu detalicznego i innych punktów objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku oraz przekazywaniu odpadów opakowaniowych do przetworzenia”
Art. 40h ust. 2 pkt 5) lit. f oraz art. 40h ust. 4 pkt 7) – identyfikacja liczby rotacji	W związku z postulowanym brakiem zezwolenia na prowadzenie systemów dla opakowań wielokrotnego użytku postanowienie byłoby bezprzedmiotowe. Ponadto zaproponowany system identyfikacji liczby rotacji nie jest w stanie wykazać, że w rzeczywistości opakowanie jest opakowaniem wielokrotnego użytku. Kwestia wykazania, że opakowania znajdujące się w systemie są faktycznie wielokrotnie wykorzystywane została uregulowana w proponowanym art. 40g ust. 3a.	Usunięcie obu postanowień.
Art. 40h ust. 5 – zezwolenie dla podmiotu reprezentującego	Systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku powinien zarządzać wyłącznie jeden podmiot reprezentujący, ponieważ taki sposób jest najbardziej efektywną formą zarządzania systemem. Jeden podmiot reprezentujący zapewnia równe zasady dla wprowadzających, jednostek handlu detalicznego i nie tworzy chaosu dla konsumentów, a także utrudnień	„5. Zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego wydaje się wyłącznie jednemu podmiotowi reprezentującemu na czas oznaczony, nie krótszy niż 10 lat”.

	<p>organizacyjnych wynikających z konieczności zawierania wielu umów z wieloma podmiotami przez jednostki handlu detalicznego. Kilka podmiotów reprezentujących w jednym sklepie oznacza poważne utrudnienia dla sprawnej organizacji i odbioru opakowań oraz dla konsumentów. Jeden podmiot reprezentujący jest gwarantem, że każdy sklep detaliczny uczestniczący w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku zawsze przyjmie opakowania od konsumenta i wypłaci należną mu kaucję. Podmiot reprezentujący powinien przyczynić się do realizacji celów środowiskowych, a nie do tworzenia przewagi konkurencyjnej zarówno pomiędzy poszczególnymi wprowadzającymi jak i jednostkami handlu detalicznego.</p> <p>Ze względu na charakter inwestycji koniecznych do utworzenia i utrzymania systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku określenie minimalnego okresu tego zezwolenia jest niezbędne i powinno wynosić nie mniej niż 10 lat.</p>	
Art. 40h ust. 6	Konieczność dostosowania przepisów do prowadzenia systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku przez jeden podmiot reprezentujący.	Usunięcie postanowienia
Art. 40h ust. 7 – zgłoszenie systemu na opakowania wielokrotnego użytku	Prowadzenie dobrowolnego systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku nie powinno wymagać zgody właściwego ministra, jak ma to miejsce w przypadku podmiotu reprezentującego dla systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku. W tym wypadku w zupełności wystarczające jest zgłoszenie prowadzenia takiego systemu. Na podmioty prowadzące tego rodzaju systemy zostaje nałożony obowiązek informacyjny.	Dodanie ust. 7 w brzmieniu: „Prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku wymaga zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu nie później niż 6 miesięcy przed planowanym uruchomieniem systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.”
Art. 40h ust. 8 – zakres informacji w zgłoszeniu systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku	W ustawie powinien być określony zakres informacji przedstawianych w zgłoszeniu. Jest on mniejszy niż w odniesieniu do wniosku o udzielenie zezwolenia.	„8. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 7, zawiera: 1) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a albo wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie

		<p>prowdzi system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku;</p> <p>2) nazwę podmiotu, adres siedziby oraz adres e-mail przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a albo wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku;</p> <p>3) informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 40g ust. 10a;</p> <p>5) opis zasad funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku,</p> <p>6) planowany termin uruchomienia systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.”</p>
<p>Art. 40i ust. 2 i ust. 3 – cofnięcie zezwolenia dla podmiotu reprezentującego</p>	<p>Nie każde naruszenie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku przez podmiot reprezentujący powinno skutkować cofnięciem zezwolenia, lecz tylko rażące naruszenie. W związku z tą zmianą zaproponowano również zmianę przesłanek cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego określonych w ust. 3.</p>	<p>„2. Jeżeli podmiot reprezentujący prowadzi system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku w sposób, który rażąco narusza zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub niespełniający warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10, minister właściwy do spraw klimatu wzywa ten podmiot, do niezwłocznego zaniechania naruszeń, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.</p> <p>3. Jeżeli podmiot reprezentujący mimo wezwania nadal prowadzi system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku w sposób, który rażąco narusza zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, lub nie spełnia warunków określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 10, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania, określając termin jej wykonania.”</p>

Art. 40i ust. 4 - cofnięcie zezwolenia dla podmiotu reprezentującego	Konieczność uregulowania następstw cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. W przypadku, gdy system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku prowadzi jeden podmiot konieczne jest zapewnienie ciągłości funkcjonowania systemu.	„4. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku na podstawie ust. 3 minister właściwy do spraw klimatu jest obowiązany do wszczęcia postępowania w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego innemu podmiotowi reprezentującemu.”
Art. 40i ust. 5 – cofnięcie zezwolenia dla podmiotu reprezentującego	Konieczność uregulowania sytuacji, w której podmiotowi reprezentującemu cofnięto zezwolenie, a zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dla nowego podmiotu reprezentującego nie zostało jeszcze wydane.	„5. Podmiot reprezentujący, któremu cofnięto zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku na podstawie ust. 3, jest obowiązany do wykonywania obowiązków wynikających z niniejszej ustawy do czasu wydania zezwolenia innemu podmiotowi reprezentującemu na podstawie ust. 4.”
Art. 40i ust. 6 – cofnięcie zezwolenia dla podmiotu reprezentującego – obowiązki wprowadzających napoje w opakowaniach jednorazowego użytku	W przypadku cofnięcia zezwolenia dla podmiotu reprezentującego pod koniec roku, nałożenie na wprowadzających kary od początku danego roku jest środkiem nieproporcjonalnym.	Usunięcie postanowienia
Art. 40 j ust. 2 – wzór oznakowania	Konieczność zapewnienia, aby oznaczenie słowno-graficzne systemu kaucyjnego było tożsame z symbolem graficznym podmiotu reprezentującego. Wobec tego to podmiot reprezentujący powinien określać to oznaczenie, a następnie powinien przedstawić je do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu.	„2. Wzór oznakowania, o którym mowa w ust. 1, określa podmiot reprezentujący i przedstawia go do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw klimatu.”
Art. 40 ja ust. 1 i 2 – określenie wysokości kaucji	Wysokość kaucji w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku powinna być jednolita, aby nie była narzędziem walki konkurencyjnej zarówno pomiędzy podmiotami wprowadzającymi jak i jednostkami handlu detalicznego. Niska kaucja, która nie będzie zachęcała do zwrotu odpadu opakowaniowego przełoży się na niższy koszt zakupu danego napoju w danym sklepie. Wyższa kaucja może wpłynąć na nadmierne zwiększenie atrakcyjności zwrotu odpadu opakowaniowego i skutkować między innymi utratą klientów, którzy częściej będą odwiedzać sklepy z wyższą premią za zwrot odpadów	„1. Minimalna wysokość kaucji na opakowania jednorazowego użytku wynosi 50 gr za sztukę opakowania. 2. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kaucji dla opakowań jednorazowego użytku, kierując się kosztami funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku oraz biorąc pod uwagę, że kaucja powinna stanowić zachętę do zwrotu odpadów opakowaniowych.”

	opakowaniowych. Zagrożony na utratę obrotów może być szczególnie tradycyjny polski handel.	
Art. 40 ja ust. 3 – zmiana wysokości kaucji	Konieczność uregulowania kwestii oferowania napojów w opakowaniach jednorazowego użytku w okresie przejściowym, po zmianie wysokości kaucji, gdy na rynku będą dostępne napoje z różnymi wysokościami kaucji.	„3. W przypadku zmiany wysokości kaucji, napoje w opakowaniach jednorazowego użytku mogą być oferowane w jednostkach handlu detalicznego z dotychczasową wysokością kaucji w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej zmiany.”
Art. 40k ust. 2 – poziom selektywnego zbierania opakowań wielokrotnego użytku	Proponujemy zastosowanie sposobu określenia poziomu selektywnego zbierania dla opakowań wielokrotnego użytku adekwatnego do specyfiki funkcjonowania systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku.	„2. Poziom selektywnego zbierania opakowań, w przypadku opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy, w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy zebranych opakowań w tym danym roku oraz masy wprowadzonych opakowań w tym roku.”
Art. 40k ust. 3 i 3a – ewidencja prowadzona przez podmiot reprezentujący	Konieczność określenia odpowiednich podmiotów zobowiązanych do prowadzenia ewidencji oddzielnie w stosunku do systemu kaucyjnego na opakowania jednokrotnego użytku oraz wielokrotnego użytku. W odniesieniu do systemów kaucyjnych na opakowania wielokrotnego użytku tak samo jak w odniesieniu do systemu kaucyjnego na opakowania jednokrotnego użytku powinien istnieć obowiązek ewidencjonowania obrotu opakowaniami objętymi tymi systemami w celach raportowych.	„3. Podmiot reprezentujący jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego, z podziałem na poszczególne jednostki, odpadów opakowaniowych, o których mowa w poz. 1 i 3 załącznika nr 1a do ustawy. 3a. Przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany prowadzić ewidencję obejmującą informacje o liczbie, pojemności i masie odebranych od podmiotów prowadzących jednostki handlu detalicznego opakowań, o których mowa w poz. 2 załącznika nr 1a do ustawy.”
Art. 40k ust. 5 – zaliczanie masy w drodze rozporządzenia	Konieczność dostosowania brzmienia delegacji ustawowej dla ministra właściwego do spraw klimatu do wydania rozporządzenia określającego warunki zaliczenia masy do	„5. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zaliczania masy:

	zakresu opakowań i odpadów opakowaniowych określonych w załączniku 1a.	<ol style="list-style-type: none"> 1) odpadów opakowaniowych w postaci butelek PET jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętek i wieczek wykonanych z tworzyw sztucznych, 2) opakowań w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l, 3) odpadów opakowaniowych w postaci puszek metalowych o pojemności do 1 l, <p>– do zebranych selektywnie, które zapewnią dokładność danych w zakresie masy zebranych selektywnie opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym, kierując się koniecznością zapewnienia jednolitych zasad obliczania osiągniętych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych oraz przepisami przyjętymi w tym zakresie przez Komisję Europejską.”</p>
Art. 40l ust. 1 – obowiązki podmiotu reprezentującego	Systemy na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny być prowadzone przez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku. Ponadto proponowany pkt 5 zapewni wprowadzenie obowiązku prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.	„Podmiot reprezentujący w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku zapewnia: <ol style="list-style-type: none"> 1) selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy; 2) odbieranie odpadów opakowaniowych; 3) transport odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania; 4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości; 5) prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych.”
Art. 40l ust. 3 – rozliczenia finansowe	Systemy na opakowania wielokrotnego użytku nie powinny być prowadzone przez podmiot reprezentujący prowadzący system kaucyjny dla opakowań jednorazowego użytku – ten system powinien zajmować się wyłącznie odpadami opakowaniowymi po produktach w opakowaniach jednokrotnego użytku.	„3. Rozliczenie finansowe pomiędzy punktami odbierającymi odpady opakowaniowe a podmiotem reprezentującym następuje w co najmniej miesięcznym okresie.”

Art. 40l ust. 4 – zasada kosztów netto	Konieczność usunięcia niezgodności z zasadą kosztów netto określoną w art. 8a ust. 4 a) zmienionej dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz art. 22 ustawy o odpadach.	„4. Przychody ze sprzedaży materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów opakowaniowych oraz z nieodebranej kaucji pomniejszają koszty działań, o których mowa w ust. 1, i uwzględnia się je w opłatach na utrzymanie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku ponoszonych przez wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku.”
Art. 40l ust. 5 – zakaz subsydiowania skrośnego	Wprowadzenie zakazu subsydiowania skrośnego, a więc pokrywania kosztów zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z jednego rodzaju materiałów przychodami pochodzącymi ze zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z innego rodzaju materiałów.	„5. Podmiot reprezentujący nie może pokrywać kosztów zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z jednego rodzaju materiałów przychodami pochodzącymi ze zbiórki i zagospodarowania odpadów opakowaniowych z innego rodzaju materiałów.”
Art. 40l ust. 6 – status zebranych odpadów	Wprowadzający, którzy organizują i finansują system kaucyjny na opakowania jednorazowego użytku powinni być właścicielami zabranych odpadów opakowaniowych.	„6. Podmiot reprezentujący jest posiadaczem odpadów zbieranych, transportowanych, przygotowywanych do recyklingu i przekazywanych do recyklingu, w rozumieniu przepisów ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i poz. 2151).”
Art. 40l ust. 7 – status materiałów pochodzących z przetwarzania odpadów	W celu zamknięcia obiegu oraz wypełnienia obowiązków wynikających z dyrektywy SUP wprowadzający napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, który zawarł umowę z podmiotem reprezentującym, powinien mieć fizyczny dostęp do surowca wtórnego pochodzącego z odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym.	„7. Podmiot reprezentujący przekazuje materiały pochodzące z przetwarzania odpadów opakowaniowych, o których mowa w ust. 6, wprowadzającym napoje w opakowaniach jednorazowego użytku, którzy zawarli umowę z podmiotem reprezentującym, o której mowa w art. 40 g ust. 5.”
Art. 40l ust. 8 – zasady podziału materiału pochodzącego z przetwarzania odpadów	Przydział masy materiału pochodzącego z przetwarzania odpadów opakowaniowych w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku powinien następować zgodnie z zasadą proporcjonalności, czyli powinien uwzględniać masę opakowań wprowadzonych przez danego wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku i zebranych na jego rzecz przez podmiot reprezentujący.	„8. Masa przekazanego danemu wprowadzającemu napoje w opakowaniach jednorazowego użytku materiału, o którym mowa w ust. 7, jest wprost proporcjonalna do masy zebranych odpadów opakowaniowych po opakowaniach wprowadzonych przez tego wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku.”
Art. 40l ust. 9 – zakres zadań podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku	Konieczność uregulowania zakresu obowiązków przedstawiciela ustanowionego dla	„9. Do przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku,

	<p>grupy wprowadzających napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku oraz wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań. Przedstawiciel ten w ramach systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku powinien zapewniać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) selektywne zbieranie opakowań w celu osiągnięcia wymaganych poziomów wskazanych w załączniku nr 1a do ustawy; 2) odbieranie opakowań; 3) transport opakowań do wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku; 4) prowadzenie ewidencji i sporządzania sprawozdawczości; 5) prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych. 	<p>który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań stosuje się odpowiednio ust. 1.”</p>
<p>Art. 40m ust. 1 – obowiązki sprawozdawcze</p>	<p>Konieczność wprowadzenia regulacji stanowiącej, iż za wykonywanie obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego oraz wielokrotnego użytku są odpowiedzialne podmioty prowadzące te systemy. Bez względu na rodzaje systemów kaucyjnych – zarówno dla opakowań jednorazowych, jak i wielorazowych, obowiązki sprawozdawcze dla podmiotów prowadzących systemy kaucyjne powinny być jednakowe i oparte o BDO.</p>	<p>„Art. 40m. 1. Podmiot reprezentujący, przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany do przedkładania za pośrednictwem indywidualnego konta w BDO, w terminie do dnia 15 marca, sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy zawierającego dane, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 2b ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”</p>
<p>Art. 44 ust. 2 – obowiązki jednostek handlu detalicznego w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku</p>	<p>Konieczność zapewnienia powszechności i obligatoryjności poboru kaucji przez placówki handlowe – to jeden z fundamentalnych warunków działania systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku. Należy zapewnić, aby jak najwięcej placówek handlowych odbierało puste opakowania od konsumenta za zwrotem pełnej wysokości kaucji bez względu na to czy posiadają napoje w takich opakowaniach w swojej ofercie oraz bez</p>	<p>„2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych odpadów opakowaniowych.”</p>

	względu na powierzchnię handlową danej placówki, co jest istotne dla powszechności i dostępności systemu dla konsumentów.	
Art. 44 ust. 3 - obowiązki jednostek handlu detalicznego w systemie kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku	Konieczność zapewnienia powszechności i obligatoryjności poboru kaucji przez placówki handlowe – to jeden z fundamentalnych warunków działania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku. Jeśli jednostka handlu detalicznego posiada w ofercie produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku, powinna być zobowiązana zarówno do pobierania kaucji, jak i odbioru pustych opakowań objętych tym systemem za zwrotem kaucji bez dodatkowych wymagań w stosunku do klienta oraz bez względu na powierzchnię tej jednostki.	„3. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są napoje w opakowaniach objętych danym systemem kaucyjnym na opakowania wielokrotnego użytku, jest obowiązany uczestniczyć w tym systemie kaucyjnym w zakresie pobierania i zwracania kaucji oraz odbierania pustych opakowań objętych tym systemem kaucyjnym.”
Art. 44 ust. 5 - obowiązki jednostek handlu detalicznego w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku	Konieczność zapewnienia powszechności systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.	„5. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego oferujący napoje w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku jest obowiązany do zawarcia umowy, w formie pisemnej pod rygorem nieważności z podmiotem reprezentującym.”
Art. 44 ust. 7 – treść umowy pomiędzy jednostką handlu detalicznego a podmiotem reprezentującym	Konieczność dostosowania postanowienia odnoszącego się do treści umowy zawieranej w ramach systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku do treści załącznika nr 1a do ustawy.	„7. Umowa, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności: 1) zasady rozliczania kaucji oraz 2) zasady odbierania i przekazywania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w poz. 1 i 3 załącznika nr 1a do ustawy.”
Art. 44 ust. 8 – ewidencja prowadzona przez jednostkę handlu detalicznego	W przypadku systemów na opakowania jednorazowego wszyscy przedsiębiorcy prowadzący jednostkę handlu detalicznego są obowiązani do prowadzenia ewidencji obejmującej określone informacje. W zakresie tej ewidencji proponuje się zrezygnowanie w pkt 2 z odniesienia do konsumentów. Odpady opakowaniowe mogą być również zwracane przez osoby nie będące konsumentami.	„8. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, uczestniczący w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej: 1) liczbę i rodzaj nabytych i sprzedanych napojów w opakowaniach, objętych systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku,

		<p>2) liczbę i rodzaj zwróconych odpadów opakowaniowych,</p> <p>3) wysokość pobranych, zwróconych i niezwróconych kaucji.”</p>
Art. 44 ust. 9 – zwolnienie z obowiązków dotyczących magazynowania odpadów palnych	Punkty handlowe powinny być zwolnione z obowiązków wynikających z magazynowania odpadów palnych (na podstawie nowelizacji ustawy o odpadach z 2019 r. każdy przedsiębiorca gromadzący cudze odpady palne, w tym tworzywa sztuczne jest zobowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego, posiadania operatu przeciwpożarowego oraz monitoringu wizyjnego). Brak zwolnienia z tych obowiązków spowoduje ogromny wzrost kosztów systemu kaucyjnego poprzez konieczność uwzględnienia tych kosztownych obowiązków w rozliczeniach pomiędzy punktem handlowym a podmiotem reprezentującym.	„9. Do przedsiębiorcy prowadzącego jednostkę handlu detalicznego, uczestniczącego w systemie kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, nie stosuje się art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, 784, 1648 i poz. 2151).”
Art. 45b – obowiązki sprawozdawcze	Konieczność określenia obowiązków sprawozdawczych wprowadzającego napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku samodzielnie prowadzącego system kaucyjny.	„Art. 45b. Wprowadzający napoje w opakowaniach wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, jest obowiązany sporządzić i złożyć ministrowi właściwemu do spraw klimatu roczne sprawozdanie na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”
Art. 45c– obowiązki sprawozdawcze	Konieczność określenia obowiązków sprawozdawczych podmiotów do tego zobowiązanych w odniesieniu oddzielnie dla systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku i opakowania wielokrotnego użytku.	Art. 45c. Podmiot reprezentujący oraz przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oddzielnie dla każdego wprowadzającego napoje w opakowaniach, który przystąpił do systemu kaucyjnego.”
Art. 46 ust. 1 pkt 3 - audyt	Wprowadzenie obowiązku przeprowadzenia corocznego audytu podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na	„3) przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku,

	opakowania wielokrotnego użytku ma na celu zapobieżenie nadużyciom ze strony przedsiębiorców, którzy chcieliby korzystać ze zwolnienia z opłaty opakowaniowej nie stosując przy tym opakowań, które rzeczywiście byłyby opakowaniami wielokrotnego użytku.	który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań”
Art. 48 ust. 2b - audyt	Określenie zakresu kontroli dokonywanej przez weryfikator środowiskowego. Weryfikator ten, w szczególności, powinien sprawdzić bilans rozrachunków z tytułu kaucji, który jest narzędziem zapewniającym monitorowanie czy opakowania rzeczywiście są wielokrotnego użytku.	„2b. Weryfikator środowiskowy podczas audytu przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a oraz wprowadzającego opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań, dokonuje odpowiednio sprawdzenia: 1) zakresu działalności prowadzonej przez ten podmiot, 2) funkcjonowania systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, 3) bilansu rozrachunków z tytułu kaucji, 4) złożonych sprawozdań i terminowości ich złożenia.”
Art. 56 ust. 1 pkt 10d) – kary administracyjne	Konieczność dostosowania przesłanek kar administracyjnych do zmienionego brzmienia art. 40g ust. 8	„10d) wbrew przepisowi art. 40g ust. 8 nie przekazuje podmiotowi reprezentującemu wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym napojach w tych opakowaniach;”
Art. 56 ust. 1 pkt 10 da) – kary administracyjne	Konieczność określenia przesłanek kar administracyjnych nakładanych za naruszenie art. 40g ust. 8a.	„10da) wbrew przepisowi art. 40g ust. 8a nie przekazuje przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4a, z którym zawarł umowę, wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację obowiązków w zakresie systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku

		kalendarszym napojach w tych opakowaniach;”
Art. 56 ust. 1 pkt 10e) – kary administracyjne	Konieczność uwzględnienia art. 40k ust. 3a przy określeniu przesłanek kar administracyjnych.	„10e) wbrew przepisom art. 40g ust. 3, 40k ust. 3 i ust. 3a lub art. 44 ust. 8 nie prowadzi ewidencji lub prowadzi tę ewidencję niezgodnie ze stanem rzeczywistym;”
Art. 56 ust. 1 pkt 10 ea) – kary administracyjne	Konieczność określenia przesłanek kar administracyjnych nakładanych za naruszenie art. 40g ust. 3a.	„10ea) wbrew przepisowi art. 40g ust. 3a nie prowadzi bilansu rozrachunków z tytułu kaucji lub prowadzi ten bilans niezgodnie ze stanem rzeczywistym;”
Art. 56 ust. 1 pkt 10f) – kary administracyjne	Konieczność uwzględnienia, iż obowiązki związane z prowadzeniem systemu kaucyjnego w odniesieniu do systemu kaucyjnego jednorazowego użytku wykonuje inny podmiot niż w przypadku systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.	„10f) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 2 nie zapewnia odbierania opakowań lub odpadów opakowaniowych;”
Art. 56 ust. 1 pkt 10g) – kary administracyjne	Konieczność uwzględnienia, iż obowiązki związane z prowadzeniem systemu kaucyjnego w odniesieniu do systemu kaucyjnego jednorazowego użytku wykonuje inny podmiot niż w przypadku systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku.	„10g) wbrew przepisowi art. 40l ust. 1 pkt 3 nie zapewnia transportu opakowań do producenta lub odpadów opakowaniowych do zakładu przetwarzania;”
Art. 56 ust. 1 pkt 14a) – kary administracyjne	Konieczność dostosowania przesłanek kar administracyjnych do zmienionego brzmienia art. 44 ust. 2 i ust. 3.	„14 a) wbrew przepisowi art. 44 ust. 2 i ust. 3 prowadząc jednostkę handlu detalicznego, w której oferowane są produkty w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, nie pobiera lub nie zwraca kaucji lub nie odbiera pustych opakowań lub odpadów opakowaniowych;”
Art. 56 ust. 1 pkt 14b) – kary administracyjne	Konieczność wprowadzenia kary administracyjnej za naruszenie obowiązku zawarcia umowy z podmiotem reprezentującym przez wprowadzającego napoje w opakowaniach jednorazowego użytku oraz przez jednostkę handlu detalicznego.	“14b) wbrew przepisowi art. 40g ust. 5 oraz art. 44 ust. 5 nie zawiera umowy z podmiotem reprezentującym;”
Art. 57 pkt 2) – wysokość kar administracyjnych	Konieczność dostosowania postanowienia określającego wysokość kar administracyjnych do nowego określenia katalogu tych kar.	„2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 4a, 10d, 10 da, 10e, 10 ea i 10h – od 10 000 zł do 50 000 zł;”

Art. 57 pkt 3) – wysokość kar administracyjnych	Konieczność dostosowania postanowienia określającego wysokość kar administracyjnych do nowego określenia katalogu tych kar.	„3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10a, 10b, 10f, 10g, 13 i 14b – od 10 000 zł do 1 000 000 zł;”;
Ustawa o odpadach		
Art. 49 ust. 1 pkt 6 i 7 – wpis do rejestru	Konieczność wprowadzenia obowiązku wpisu do rejestru w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.	„5) podmiotów reprezentujących, o których mowa w art. 40g ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, zwanych dalej „podmiotami reprezentującymi; 6) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; 7) wprowadzających opakowania wielokrotnego użytku, którzy samodzielnie prowadzą system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań.”
Art. 50 ust. 1 pkt 6 i oraz j – wpis do rejestru	Konieczność wprowadzenia obowiązku złożenia wniosku o wpis do rejestru w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.	“i) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; j) wprowadzających opakowania wielokrotnego użytku, którzy samodzielnie prowadzą system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań.”;
Art. 52 ust. 1 pkt 7a lit. d) tiret czwarte i piąte – obowiązki sprawozdawcze	Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.	„– nazwę i numer rejestrowy podmiotu reprezentującego lub przedstawiciela, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, któremu zlecił wykonanie obowiązku osiągnięcia poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych,

		- informację o samodzielnym prowadzeniu systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku”;
Art. 52 ust. 1 pkt 7a lit. i) – obowiązki sprawozdawcze	Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do przedstawicieli prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.	“i) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi: - wskazanie rodzajów opakowań, dla których tworzy system kaucyjny, - informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku.”
Art. 57 ust. 1 pkt 9 oraz 10 – obowiązki sprawozdawcze	Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.	“9) przedstawicieli, o których mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi; 10) wprowadzających opakowania wielokrotnego użytku, którzy samodzielnie prowadzą system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań.”
Art. 73 ust. 1 pkt 8 oraz 9 – obowiązki sprawozdawcze	Konieczność wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do podmiotów prowadzących systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.	“8) przedstawiciel, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, 9) wprowadzający opakowania wielokrotnego użytku, który samodzielnie prowadzi system kaucyjny dla tego rodzaju opakowań”.
Art. 73 ust. 2 pkt 2b lit. g – obowiązki sprawozdawcze	Średnia liczba rotacji nie jest właściwym miernikiem.	Usunięcie postanowienia
Art. 73 ust. 2 pkt 2b lit. h – obowiązki sprawozdawcze	Wprowadzenie rozróżnienia podmiotów składających sprawozdanie w zależności czy jest to system kaucyjny na opakowania jednokrotnego użytku czy też system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku.	„h) wprowadzających napoje w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi do ustawy, zwani dalej „wprowadzającymi napoje w opakowaniach”, którzy przystąpili do systemu kaucyjnego prowadzonego przez podmiot reprezentujący składający to sprawozdanie albo przez przedstawiciela, o którym

		mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w postaci listy tych podmiotów zawierającej ich imiona i nazwiska lub nazwy podmiotów oraz ich numery rejestrowe.”
Art. 73 ust. 4 – obowiązki sprawozdawcze	Wprowadzenie rozróżnienia podmiotów składających sprawozdanie w zależności czy jest to system kaucyjny na opakowania jednokrotnego użytku czy też system kaucyjny na opakowania wielokrotnego użytku.	„4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. ca, da, ea oraz fa, w przypadku wprowadzającego napoje w opakowaniach, który podpisał umowę z podmiotem reprezentującym albo przedstawicielem, o którym mowa w art. 40g ust. 4a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w zakresie tych informacji, jest sporządzane przez ten podmiot.”;
Zmiana ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2021 poz. 658 z późn. zm.)	Ze względu na konieczność zapewnienia powszechności systemu i wygody konsumentów, zwrot opakowań nie może być utrudniony przez wymóg posiadania paragonu fiskalnego. Kwota kaucji nie powinna mieć roli cenotwórczej i powinna stanowić odrębną niż cena produktu pozycję na paragonie. W związku z tym kaucja nie powinna być objęta podatkiem VAT, nie jest bowiem ani towarem, ani usługą. Jest zwracana w takiej samej wysokości w momencie zwrotu opakowania i służy wyłącznie zachęceniu konsumentów do zwrotu opakowań i osiągnięciu maksymalnie wysokich poziomów zbiórki, a w konsekwencji do spełnienia celów środowiskowych. Wobec powyższego należy wprowadzić w ustawie o podatku od towarów i usług odpowiednie postanowienia, aby podstawa opodatkowania nie obejmowała kaucji a w przypadku opakowań wielokrotnego użytku podatek VAT był neutralny z punktu widzenia placówki handlowej. Obecne wymaganie okazywania paragonów przy zwracaniu opakowań wielokrotnego użytku związane jest z obciążeniem kaucji podatkiem VAT, którego odprowadzenie jest konieczne przez placówkę handlową w	Art. 2a. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. 2021 poz. 685 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 po pkt 46 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 47 w brzmieniu: „47) opakowaniach zwrotnych – rozumie się przez to opakowania wielokrotnego użytku oraz wszelkiego rodzaju opakowania inne niż opakowania jednorazowego użytku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. 2151), zwaną dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”; 2) w art. 7 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się również wydanie opakowań zwrotnych przez podatnika, który jako pierwszy dokonał dostawy danego towaru na terytorium kraju w opakowaniu zwrotnym, pobierając kaucję za to

	<p>sytuacji, gdy konsument nie zwraca opakowania przez 60 dni po pobraniu kaucji. W przypadku, gdy konsument po upływie wskazanego powyżej terminu, np. po 90 dniach od daty sprzedaży – zwróci się do sprzedawcy detalicznego ze zwrotem opakowania i żądaniem zwrotu kaucji, na podstawie otrzymanego paragonu fiskalnego – <u>sprzedawca zwraca mu pełną kwotę zapłaconej kaucji, nie pomniejszoną o podatek VAT, realizując na całej transakcji związanej z opakowaniem stratę.</u></p> <p>Proponowana zmiana przepisów obejmuje zarówno system kaucyjny na opakowania jednorazowe, jak i systemy kaucyjne na opakowania wielokrotnego użytku.</p>	<p>opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towaru.”;</p> <p>2) w art. 15 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:</p> <p>„6a. Nie uznaje się za podatnika podmiotu reprezentującego w zakresie prowadzenia przez ten podmiot systemu kaucyjnego w rozumieniu ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>3) w art. 19a dodaje się ust. 8a w brzmieniu:</p> <p>„8a. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2a, obowiązek podatkowy powstaje w ostatnim dniu roku podatkowego, w którym podatnik wydał opakowanie zwrotne pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towaru”;</p> <p>4) w art. 29a:</p> <p>a) w ust. 7 pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:</p> <p>„4) kaucji za opakowania jednorazowego użytku, pobieranej zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;</p> <p>b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„12. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2a, podstawą opodatkowania jest zbiorcza wartość opakowań zwrotnych.”;</p> <p>c) po ust. 12 dodaje się ust. 12a – ust. 12d w brzmieniu:</p> <p>„12a. Przez zbiorczą wartość opakowań zwrotnych rozumie się iloczyn kwoty kaucji pobranej lub określonej w umowie za jednostkowe opakowanie zwrotne danego rodzaju i różnicy pomiędzy całkowitą liczbą opakowań</p>
--	--	---

		<p>zwrotnych tego rodzaju, wydanych przez podatnika za określoną kaucją w danym roku podatkowym, a liczbą opakowań zwrotnych tego samego rodzaju, zwróconych temu podatnikowi, z rynku krajowego, w tym samym roku podatkowym, pomniejszony o kwotę podatku.</p> <p>12b. W przypadku, gdy wysokość kaucji za jednostkowe opakowanie zwrotne, o której mowa w ust. 12a, ulega zmianie w trakcie roku podatkowego, zbiorcza wartość opakowań zwrotnych, o której mowa w ust. 12a, kalkulowana jest na podstawie kwoty kaucji odpowiednio przed dokonaniem zmiany wartości kaucji oraz po wprowadzeniu takiej zmiany.</p> <p>12c. W przypadku, gdy zbiorcza wartość opakowań zwrotnych jest wartością dodatnią, podatnik, o którym mowa w ust. 12, ma obowiązek zwiększenia podstawy opodatkowania i podatku należnego w deklaracji VAT składanej za pierwszy okres rozliczeniowy kolejnego roku podatkowego.</p> <p>12d. W przypadku, gdy zbiorcza wartość opakowań zwrotnych jest wartością ujemną, podatnikowi, o którym mowa w ust. 12, przysługuje prawo do pomniejszenia podstawy opodatkowania i podatku należnego w deklaracji VAT składanej za pierwszy okres rozliczeniowy kolejnego roku podatkowego.”</p> <p>5) w art. 106b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu :</p> <p>„2a. Podatnik nie jest obowiązany do wystawienia faktury w odniesieniu do dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2a.”;</p> <p>6) skreśla się art. 106i ust. 5,</p> <p>7) w art. 109 po ust. 3l dodaje się ust. 3m w brzmieniu :</p>
--	--	--

		<p>„3m. Podatnicy, o których mowa w art. 7 ust. 2a, są obowiązani w prowadzonej ewidencji, o której mowa w ust. 3 za ostatni okres rozliczeniowy roku podatkowego, uwzględnić również dane pozwalające na ustalenie zbiorczej wartości opakowań zwrotnych dla danego roku podatkowego.”;</p> <p>Art. 2b. W odniesieniu do opakowań zwrotnych wydanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, w odniesieniu do których terminy, o których mowa w art. 29a ust. 12 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, upływają po wejściu w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>
<p>Art. 2b – zmiana ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2021, poz. 888)</p>	<p>Konieczność uwzględnienia możliwości zaliczenia przez gminy do uzyskiwanych poziomów ponownego użycia i recyklingu uzyskiwanych na terenie danej gminy wyników zbiórki opakowań oraz zbiórki i recyklingu odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym.</p>	<p>“Art. 2b. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2021, poz. 888) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 9nb.:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot zbierający odpady komunalne, z wyłączeniem podmiotu, o którym mowa w art. 9na ust. 1, oraz podmiotu zbierającego odpady komunalne przyjmującego odpady komunalne od innego zbierającego odpady komunalne, oraz podmiot reprezentujący prowadzący system na opakowania jednorazowego użytku, o którym mowa w art. 40 g ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1114 oraz z 2021 r. poz. 2151), jest obowiązany do sporządzania rocznych sprawozdań.”</p> <p>b) ust. 3. pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu zbierającego odpady komunalne lub</p>

		podmiotu reprezentującego prowadzącego system kaucyjny, numer rejestrowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile został nadany;”
Przepisy przejściowe		
Art. 4 – przepisy dotyczące systemów kaucyjnych utworzonych przed wejściem w życie ustawy	Funkcjonujące przed wejściem w życie systemy kaucyjne powinny kontynuować swoją działalność. Należy wskazać, iż w szczególności prowadzenie dobrowolnego systemu kaucyjnego na opakowania wielokrotnego użytku nie powinno wymagać zgody właściwego ministra.	Usunięcie przepisu w dotychczasowym brzmieniu.
Art. 4 (w nowym brzmieniu) – przepisy przejściowe dotyczące napojów w opakowaniach jednorazowego użytku	Konieczność wprowadzenia przepisów przejściowych w odniesieniu do napojów wprowadzonych na rynek przed dniem uruchomienia systemu kaucyjnego na opakowania jednokrotnego użytku”	„Art. 4. Napoje w opakowaniach jednorazowego użytku objęte systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku, które zostały wprowadzone na rynek przed dniem uruchomienia systemu kaucyjnego, mogą być oferowane przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego bez pobierania kaucji w okresie 6 miesięcy od dnia uruchomienia systemu kaucyjnego na opakowania jednorazowego użytku.”
Załącznik 1a		
Załącznik 1a - tytuł	Konieczność doprecyzowania tytułu załącznika. Tytuł ten nie powinien odnosić się do docelowych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, ponieważ taki tytuł wskazuje, iż nie jest możliwe przekroczenie wskazanych poziomów selektywnego zbierania.	Minimalne poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych
Załącznik 1a pkt 1 - zakres produktowy selektywnego zbierania	Poziomy selektywnego zbierania powinny odnosić się do butelek PET.	butelki PET jednorazowego użytku o pojemności do 3l, w tym ich zakrętki i wieczka wykonane z tworzyw sztucznych
Załącznik 1a pkt 2 – poziomy selektywnego zbierania	W odniesieniu do szklanych opakowań wielokrotnego użytku nieprawidłowe jest zastosowanie poziomów selektywnego zbierania, jak dla odpadów opakowaniowych objętych dyrektywą w sprawie zmniejszania wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko. Postulujemy zmianę zgodną z ustanowionymi w dyrektywie w sprawie opakowań i	Pozycja 2: butelki szklane wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5l 2025 wartość: 70 2026 wartość: 71 2027 wartość: 72 2028 wartość 73

	odpadów opakowaniowych minimalnymi wielkościami docelowych recyklingu w odniesieniu do szkła, z którego wykonane są butelki wielokrotnego użytku.	2029 i lata następne wartość: 75
Załącznik 1a pkt 3 - zakres produktowy selektywnego zbierania	Konieczność objęcia systemem kaucyjnym na opakowania jednorazowego użytku puszek metalowych o pojemności do 1 l.	Pozycja 3: puszki metalowe o pojemności do 1 l 2025 wartość: 77 2026 wartość: 81 2027 wartość: 84 2028 wartość 87 2029 i lata następne wartość: 90
Załącznik nr 2	Propozycja usunięcia załącznika jest następstwem zaproponowanego rozwiązania, aby podmiot reprezentujący określał oznaczenie wskazujące na objęcie opakowania systemem kaucyjnym.	Usunięcie załącznika